

Jutjat Social 3 Barcelona
Rda. de St. Pere, 41, 3a. planta
Barcelona Barcelona

Transports de Barcelona, S.A.
C. 60 - Sector A - P.I. Zona Franca 21-23
08040BARCELONA

Procediment: Conflicte col·lectiu n° 439/2009

NIG : 08019 - 44 - 4 - 2009 - 0012368

Part actora: Benedicto Navarrete Grande, Saturnino Mercader Talavera i Antonio Mozos Mazarro

Part demandada: Transports de Barcelona, S.A. i MINISTERIO FISCAL

SENTENCIA n°. 402/09

Barcelona, vint de juliol de dos mil nou

Vistos pel Magistrat-Jutge del Jutjat del Social núm. 3 de Barcelona, F. XAVIER GONZALEZ DE RIVERA i SERRA les presents actuacions núm. 439/09, seguides a instància de ASOCIACION DE CONDUCTORES DE TRANSPORTES URBANOS DE BARCELONA (ACTUB), CONFEDERACIÓ GENERAL DEL TREBALL DE TRANSPORTS DE BARCELONA, S.A. (CGT), I PLATAFORMA SINDICAL DE AUTOBUSES (PSA), contra TRANSPORTS DE BARCELONA, S.A., sobre conflicte col·lectiu.

ANTECEDENTS DE FET

1r.- El dia 24.04.09 es va presentar demanda davant el Jutjat Degà de Barcelona per la part actora que es fonamentava en els fets que es descriuen detalladament en l'escrit presentat, on es sol·licitava que es dictés sentència en els termes que consten a l'escrit de demanda. Va correspondre a aquest Jutjat per torn de repartiment el dia 27.04.09.

2n.- Es va admetre a tràmit la demanda i es va assenyalar el dia 22.06.09, data en la que es va suspendre l'acte del judici a fi que la part demandant aclarís la demanda, citant a les parts pel dia 10.07.09, i presentant la part actora escrit en aquest sentit.

3r.- La part demandada va presentar recurs de reposició contra la provisió de data

29.06.09, per la qual es tenia per ampliada la demanda, la qual es va donar trasllat a la part demandant per a la seva impugnació.

4t.- El dia assenyalat per a la celebració de l'acte del judici va comparèixer la part actora representada per les persones que consten a l'acta, i assistits pel Lletrat Sr. Josep M. Gasc, i per la part demandada va comparèixer el seu representant i Lletrat Sr. Marc Antràs. Obert l'acte de judici, la part actora va ratificar la seva demanda i la demandada s'hi va oposar en els termes que consten a l'enregistrament de l'acte que es va fer, ratificant el recurs de reposició interposat contra la dita resolució; en tràmit de prova es van practicar la documental, i l'interrogatori del representant de l'empresa i del testimoni proposat per la part demandada. Ambdues parts van reiterar en tràmit de conclusions les seves pretensions i el judici va quedar a la vista per a sentència, si bé es va esgotar el termini per presentar escrit d'oposició al recurs, cosa que va fer la part demandant en el termini establert.

5è.- En la tramitació del judici s'han observat totes les normes processals aplicables al cas.

FETS PROVATS

Primer.- El conflicte afecta a tots els conductors d'autobusos de l'empresa TRANSPORTS DE BARCELONA, S.A..

Segon.- En data 15.04.08 es va arribar a un preacord de solució de la vaga convocada pel dia 15.04.09, el qual havia de ser ratificat pels treballadors de l'empresa, mitjançant el qual es formulava denúncia del conveni col·lectiu vigent en aquell moment, i adquirien un compromís d'incloure i resoldre en la negociació del conveni col·lectiu pels anys 2009 i següents, els aspectes que consten a l'acord i que es dona per reproduït als efectes expositius, entre els quals s'acordava el següent:

"Independientemente de las opciones 1a), 1b) o 2) anteriores y sin perjuicio de lo indicado en las mismas, todo conductor que haya acumulado un mínimo de 2 días, deberá descansarlos en laborable preferentemente junto a su descanso semanal. Lo anterior se aplicará desde el 15.9.08 hasta el 15.12.08. El resto del cómputo de 25 minutos se distribuirá según su opción escogida: 1a) 1b) o 2)."

"Para el supuesto de que a 31 de diciembre de 2008 no se hubiese firmado el convenio colectivo 2009-..., se continuará con el sistema de disfrute o pago al aquí pactado (a excepción del apartada 1a)"

Tercer.- El dia 08.09.09 es va arribar a un acord denominat "per a l'aplicació dels 25 minuts", mitjançant el qual s'aplicava el còmput de 25 minuts per jornada diària de treball efectiu del personal conductor/a. El text de l'acord consta incorporat a les actuacions i es dona per reproduït als efectes expositius.

Quart.- En la sessió de la comissió negociadora del conveni col·lectiu reunida el dia

30.06.08, recollida en l'acta núm. 3, l'empresa va fer la proposta que les primeres 15 hores generades, equivalien a dos dies, les quals s'haurien de gaudir obligatòriament, i a partir d'aquestes, es podria optar entre el descans o el cobrament. La representació dels sindicats demandants ACTUB i CGT van demanar que es plasmés aquesta decisió per escrit.

Cinquè.- En la sessió de la comissió negociadora del conveni col·lectiu reunida el dia 23.07.08, recollida en l'acta núm. 9, els sindicats CGT i ACTUB, van aportar un proposta d'aplicació de l'acord de 15.04.09, el punt 3 de la qual deia:

"Independientemente de las opciones anteriores, y sin perjuicio de lo indicado en ellas, todo conductor o conductora que haya acumulado 13 horas y 28 minutos, o la parte proporcional de su jornada diaria contratada, deberá disfrutar, como mínimo de dos días de descanso que siempre irán unidos a su doble descanso semanal. Dichos descansos se disfrutarán a partir del 15 de septiembre, el resto de los 25 minutos generados se distribuirá según su opción escogida: 1) o 2). En caso de que a 1 de enero no se haya llegado a un acuerdo sobre el nuevo sistema de descanso todo conductor o conductora que lo desee podrá cambiar su opción escogida"

Sisè.- Des del mes d'abril de 2008 fins final d'any, aplicant l'acord de 15.04.08, aproximadament s'acumulaven 10 dies de descans.

Setè.- En data 03.03.09 es va celebrar l'intent de conciliació davant la Secció de Conciliacions amb el resultat de "sense avenença".

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Mitjans de prova que s'han considerat per a la constatació dels fets declarats provats.

En primer lloc, i tal com estableix l'article 97.2 del text processal s'han de concretar els mitjans de prova que s'han tingut en compte per a fixar els fets provats, així com els raonaments que s'han portat a terme en cas de discrepància entre les parts sobre els punts de fet en els quals es basa el litigi, i finalment assenyalar l'objecte del debat.

En el present cas, els mitjans de prova que he tingut en compte per a establir els fets provats són els següents:

1r a 3r).- Fets no controvertits.

4t).- Documents aportats per la part demandant (folis 44-48), però especialment en el foli 46 -final de pàgina- i 47, començament.

5è).- Document aportat per la demandada, foli 98.

6è).- Interrogatori del representant de l'empresa i del document aportat per la part demandant, consistent en l'acta 3a de negociació del conveni col·lectiu (foli 45).

Segon.- Recurs de reposició contra la resolució de 29.06.09.

L'empresa demandada planteja aquesta excepció en el mateix acte del judici, després d'haver presentat recurs de reposició contra la provisió de data 29.06.09, que tenia per aclarida la demanda origen d'aquestes actuacions, i que no es va resoldre abans del dia assenyalat per a celebrar el judici perquè no s'havia esgotat el termini d'impugnació del recurs que a la part demandant li corresponia.

Independentment de la prosperabilitat dels arguments del recurs, és clar que en el moment de la seva interposició veritablement no es podia estimar, i la raó és que no es poden prendre decisions abans del propi acte del judici que podrien comprometre la visió sobre el fons de l'assumpte i que suposarien una posició prèvia sobre quelcom que encara no s'ha sotmès a debat; és a dir, significaria adoptar entrar en el fons de la discussió abans que s'hagi produït.

És clar que es poden prendre decisions, i s'han de prendre, en el mateix moment d'admissió de la demanda a tràmit, o quan es resol sobre peticions de prova anticipada o quan cal una diligència o citació prèvia, però aquestes no afecten al fons de l'assumpte, ja que només es queden en la superfície del debat: allò que s'al·lega s'ha de demostrar (art. 217 LEC), i l'objecte de la prova són els fets que tenen relació amb la tutela judicial que es pretengui obtenir en el procés (arts. 281 a 283 LEC). Però quan s'ha d'examinar el contingut de la demanda, els fets exposats, els fonaments que els sustenten, i les peticions concretes, s'entra a valorar circumstàncies que en el moment processal en què es plantegen suposa vulnerar el dret de defensa de les parts.

Per consegüent, el recurs de reposició s'ha de desestimar, sense perjudici que s'hagi de valorar com excepció processal plantejada a l'acte del judici.

Tercer.- Modificació substancial dels fets de la demanda.

La jurisprudència ha establert reiteradament que per poder apreciar una variació substancial, és necessari, que la modificació que es proposi, per afectar de forma decisiva a la pretensió exercida als fets que aquests es fonamentin, introdueixi un element d'innovació susceptible de generar per a la contrària una situació d'indefensió, de manera que el canvi substancial és el que té lloc en l'acte de judici, mitjançant la introducció expressa per la part demandant de nous fets amb impossibilitat per la demandada de complir la càrrega d'aportar a aquest acte els mitjans de prova que estimi adequats en contradicció amb els que es fonamenta la pretensió actora. És a dir, que la modificació substancial de la demanda es produeix per la introducció de nous fets, i no per la d'al·legacions jurídiques sobre els fets que consten en la demanda, ja que aquestes no formen part del contingut necessari de la sentència.

Altra cosa és la variació de fets diferents dels que s'han exposat en el tràmit previ de conciliació, d'acord amb el que preveu l'art. 80.1.c) LPL. La finalitat d'aquesta regla és mantenir la funció de la conciliació, això és evitar el procés, la fixació dels termes de la litis i possibilitar un acord entre les parts, debat que es veuria frustrat si

després d'un intent de conciliació, en la demanda o en l'aclariment de la mateixa es canviessin els termes inicials del debat, per bé que s'introdueix un canvi substancial quan la modificació afecta de forma decisiva al pretensió exercitada o als fets que es fonamenta, aportant elements d'innovació que siguin susceptibles de crear indefensió a la contrapart (STS entre d'altres de 09.11.89 -Ar. 8029-).

Així, caldrà examinar les pretensions per veure si s'ha produït o no aquesta modificació substancial denunciada per la defensa de l'empresa. En l'escrit rector del procediment es sol·licitava literalment que ***“es declari el dret dels conductors de la plantilla a què puguin triar entre descansar els 25 minuts generats a partir de 6 de maig de 2008 segons Acord de sortida de vaga signat el 14 d'abril de 2008 o cobrar-los”***, i en l'escrit que la part demandant denomina d'aclariment es demana que ***“es declari el dret dels conductors de la plantilla a què puguin triar fins a la signatura del Conveni entre descansar tots els dies generats pel còmput de 25 minuts diaris pactats en acord de 15 d'abril de 2008 o cobrar-los, d'acord amb les dues opcions dels apartats 1.b) o 2 de l'acord de 8 de setembre”***. Si analitzem les dues peticions veiem que en un primer moment es demana simplement que es declari el dret a triar entre descansar els 25 minuts generats a partir del dia 06.05.08 o cobrar aquest temps, i després es diu que el dret a triar es refereix als dies generats per aquests 25 minuts diaris o cobrar-los, d'acord amb dues opcions determinades en l'acord de 08.09.08. Ara bé, la diferència no es pot dir que sigui fonamental o substancial, ja que el plantejament parteix de la base que la part actora defensa que els conductors tenen el dret d'escollir entre descansar o cobrar els 25 minuts que es generen conseqüència dels pactes de 15.04.08 i 08.09.08, sense que la introducció d'elements temporals -“a partir de 6 de maig de 2008”, “fins a la signatura del Conveni”- o de concrecions en textos escrits i acceptat per les parts -“apartats 1.b) o 2 de l'acord de 8 de setembre”-, causi indefensió a la part demandada.

D'aquesta manera, l'excepció ha de ser desestimada.

Quart.- Regles d'interpretació de les normes i els contractes.

L'art. 3.1 del Codi Civil estableix que les normes s'interpretaran segons els sentit propi de les seves paraules, i en aquest sentit, l'acord de 08.09.08 compleix els requisits per ser considerat com norma, atès que s'arriba a l'acord en el marc i àmbit de la negociació col·lectiva, i per tant és d'eficàcia general (art. 82.3 ET). Tal com ha assenyalat la jurisprudència, aquestes normes col·lectives tenen un caràcter mixt (norma d'origen convencional i contracte amb eficàcia normativa), i per tant, també li són d'aplicació les normes d'interpretació dels contractes. En aquest sentit, l'article 1281 del Codi Civil consagra la regla interpretativa “in claris non fit interpretatio”, és a dir, es fa innecessària la interpretació quan l'expressió és clara i intel·ligible, sense deixar lloc a dubtes sobre quina hagi estat la voluntat de les parts, entrant només en joc o aplicant-se l'article 1282 CC quan el text suscita dubtes sobre el seu significat o intenció de les parts. El primer criteri hermenèutic, doncs, és el gramatical, de manera que quan el pacte és clar, quan les paraules emprades enteses senzillament, no permeten generar dubtes respecte de les obligacions concretes, cal atènyer-se als seus termes literals, sense tergiversar-les o desnaturalitzar-les amb altres interpretacions només admissibles en casos foscs o imprecisos.

“En este mismo sentido, la Sala Primera insiste en que las normas o reglas interpretativas contenidas en los arts. 1281 a 1289 CC, constituyen un conjunto subordinado y complementario entre sí, teniendo rango preferencial y prioritario la correspondiente al primer párrafo del art. 1281, de tal manera que si la claridad de los términos de un contrato no deja duda sobre la intención de las partes, no cabe la posibilidad de que entren en juego las restantes reglas contenidas en los artículos siguientes, que vienen a funcionar con el carácter de subordinadas respecto de la que preconiza la interpretación literal (SSTS -Sala Primera- 29/03/94 [RJ 1994\ 2304] -rec. 1329/93-; 10/02/97 [RJ 1997\ 665] -rec. 650/93-; 10/06/98 [RJ 1998\ 3714] -rec. 1063/94-; 05/10/02 [RJ 2002\ 9264] -rec. 674/97-; y 30/09/03 [RJ 2003\ 6849] -rec. 4128/97 -); a lo que se añade -tomando la cita de Paulo, en el Digesto- que como las palabras son el medio de expresión de la voluntad y ha de presumirse que son utilizadas correctamente, «no debe admitirse cuestión sobre la voluntad cuando en las palabras no existe ambigüedad» (STS 07/07/86 [RJ 1986\ 4417], reproducida por las anteriormente reseñadas).” (STS Sala IV, de 13.03.07, Ar. 2388).

Hem de veure, així, en primer lloc, si els termes del contracte són clars i el sentit de les paraules no ofereixen cap dubte.

La part demandant assenyala que com a conseqüència de l'aplicació del descans de 25 minuts diaris per dia treballat, l'empresa obliga a fer festa dos dies cada trimestre, cosa que no està prevista en el pacte de 08.09.08. L'empresa manté la posició que, d'acord amb el redactat i sentit d'aquest pacte, i concretament la clàusula 3a, és obligat descansar el temps acumulat, un mínim de 2 dies cada trimestre. Aquesta clàusula està vigent fins que no es signi el conveni col·lectiu que s'està negociant, ja que la clàusula 5a diu que si no s'ha signat el conveni, “se continuarà con el sistema de disfrute o pago al aquí pactado (a excepción del apartado 1a)”, és a dir, no queda exclosa expressament, encara que la part demandant, sense dir-ho, interpreti que no està en vigor perquè hi ha una acotació temporal (“lo anterior se aplicará desde el 15.09.08 hasta el 15.12.08”) impossible de complir després d'aquesta data.

L'aplicació literal d'aquesta clàusula 3a, tal com està redactada, entra en contradicció amb la 5a, la qual només exclou l'apartat 1.a), i per tant els termes de l'acord no són clars. Hem de veure, doncs, si aplicant altres regles d'interpretació es pot arribar a una solució al conflicte d'interessos en dret.

Quan els termes del contracte són impropis, els criteris hermenèutics ens els aporta també el Codi Civil, i en aquest sentit, diu el paràgraf 2n de l'art. 1281, que si les paraules semblen contràries a la intenció evident dels contractants prevaldrà aquesta sobre aquelles, la qual s'haurà de valorar pels actes coetanis i posteriors al contracte (art. 1282 CC), sense que es puguin incloure coses distintes i casos diferents d'aquells sobre els que els interessats es van proposar contractar. Quan hi hagi clàusules dubtoses, s'han d'interpretar les unes per les altres, atribuint a les dubtoses el sentit que resulti del conjunt de totes (art. 1285), i si s'admeten diversos sentits, s'han d'entendre en el més conforme a la naturalesa i objecte del contracte (art. 1286), i el més adequat per a que produeixi efectes (art. 1284). I finalment, quan sigui impossible fixar la intenció de les parts aplicant les regles anteriors, s'han

d'aplicar les establertes en els articles 1288 i 1289, segons les quals la interpretació de les clàusules obscures no pot afavorir a la part que hagi ocasionat l'obscuritat, tenint en compte que sigui absolutament impossible resoldre els dubtes, si recauen sobre circumstàncies accidentals del contracte, si és onerós, el dubte es resoldrà a favor de la major reciprocitat d'interessos.

Cinquè.- Interpretació de l'acord de 08.09.08.

Arribats a aquest punt ens hem de preguntar, no si els contractants -representació patronal i obrera- tenien la intenció de retribuir el descans o gaudir-lo, ja que això, dels propis termes de l'acord queda clar, en tant que ja es preveu en el mateix que s'ha de gaudir i si ho sol·licita el pot transformar en retribució, sinó si l'acotació temporal de la clàusula 3a és una referència del moment en el qual es signa el pacte, o bé ens està dient que fora d'aquest espai de temps no és possible obligar a gaudir els dos primers dies del còmput.

La resposta per aquest magistrat és clara: els treballadors han de descansar un mínim de 2 dies i la resta del còmput tindran la possibilitat de gaudir o cobrar els 25 minuts. Aquesta interpretació la recolzen els criteris hermenèutics establerts per la llei comuna, és a dir, de la intenció dels contractants per actes coetanis, de la conjunció de totes les clàusules entre si i en el conjunt de totes elles, i del sentit que es desprèn de la naturalesa i objecte del contracte.

Encara que hi hagi poca informació sobre actes coetanis i posteriors amb suficient entitat com per poder extreure'n conclusions, si que hi ha manifestacions fetes per les parts, per bé que el testimoni proposat per l'empresa no té la suficient objectivitat, en tant que part negociadora designada per la direcció en l'acord en qüestió, com per ser determinant en la intepretació de la realitat, i fonamentalment provinents dels sindicats demandants, com per entendre que la pretensió final era reduir el nombre d'hores de treball mitjançant el còmput dels 25 minuts diaris com període de descans, i si es treballa -tot i ser retribuït-, no és possible aquesta rebaixa o deducció d'hores de treball. Efectivament, en el fet provat cinquè s'ha transcrit el punt 3r de la proposta d'aplicació de l'acord de 15.04.08 que es va portar a la taula de negociació del conveni col·lectiu, feta pel comitè del conveni, en la qual es fa referència explícita a què, amb independència de les opcions de cobrar o gaudir l'acumulació dels 25 minuts, s'estableix l'obligatorietat de gaudir, com a mínim, de dos dies de descans que sempre aniran units al seu doble descans setmanal.

Per altra part, quant posem en relació totes les clàusules entre si, així com el conjunt de totes elles, veiem que les clàusules tenen un sentit en tant que acord provissional a l'espera de l'aprovació del conveni, de manera que inicialment els negociadors van posar especial èmfasi en fixar dates i períodes temporal concrets. Així veiem que els punts 1.a), 2 i 3, fan referència a dies concrets a partir dels quals es generen els descansos, han d'estar planificats, es compensen, etc., i per tant no té res d'estrany que el punt 3 digui, entre punts i seguit, que l'aplicació del dit punt s'aplicarà entre el dia 15.09.08 i el 15.12.08, però en el punt 5è, si no s'hagués volgut preveure el que regula aquest concret punt, se l'hagués exclòs expressament, i això no es va fer, per la qual cosa, amb el dubte del període temporal d'aplicació, l'hem d'entendre vigent.

Finalment, l'últim element que hem de considerar és el sentit que es desprèn de la naturalesa i objecte del contracte, és a dir, què es volia regular i perquè. La resposta l'hem de buscar en el text de l'acord de data 15.04.09, en el qual, per a l'aplicació del Real Decret 902/07, de 6 de juliol, pel qual es modifica el Real Decret 1561/1995, de 21 de setembre, sobre jornades especials de treball, en el que fa referència al temps de treball de treballadors que realitzen activitats mòbils de transport per carretera, norma que incorpora la Directiva 2002/15/CE, les parts negociadores adquireixen el compromís d'incloure i resoldre en la negociació del conveni col·lectiu aspectes referits al dit reglament, i especialment en matèria de determinació del temps de descans diari, de la definició del temps de presència i del tractament de la comptabilitat en la conducció. Aquesta norma, així, passa a ser l'eix que explica i justifica l'acord, i si en aturem en el seu articulat veiem que té sentit en tant que estableix períodes de descans en la jornada de treball quan es superen determinats límits; concretament, els articles 10 bis.4, i 11, diuen:

Art. 10 bis. 4. Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 11, los trabajadores móviles interrumpirán con un período de descanso la jornada continuada que exceda de seis horas consecutivas. La pausa será de duración no inferior a treinta minutos. Cuando el tiempo total de trabajo sea superior a nueve horas diarias, la pausa será, como mínimo, de cuarenta y cinco minutos.

Las fracciones en que, en su caso, se dividan estos períodos no podrán tener una duración inferior a quince minutos, salvo en aquellas rutas de transporte regular de viajeros cuyo recorrido no exceda de cincuenta kilómetros.

Artículo 11. Límites del tiempo de conducción en los transportes por carretera.

Los períodos máximos de conducción diarios y semanales y los descansos mínimos entre jornadas y semanal de los conductores de transportes interurbanos deberán respetar los límites establecidos en el Reglamento (CE) nº 561/2006, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 15 de marzo de 2006, relativo a la armonización de determinadas disposiciones en materia social en el sector de los transportes por carretera y por el que se modifican los Reglamentos (CEE) nº 3821/85 y (CE) nº 2135/98 del Consejo y se deroga el Reglamento (CEE) 3820/85 del Consejo.

És a dir, l'objectiu de la norma atenent la seguretat i salut laboral, i per consegüent, si s'és coherent, el de l'acord, és establir períodes de descans en la jornada de treball, cosa que en principi és contradictòria amb la de cobrar més per no descansar. En altres paraules, no s'ajustaria a les intencions de la norma el que l'objectiu final fos que el treballador pugui cobrar el període de descans que li correspondria a canvi de la seva salut laboral, i en el terreny en el qual ens movem, de la dels viatgers i usuaris del transport públic.

En conseqüència, no es pot admetre la interpretació de la part demandant que pretén deixar exclusivament en mans dels treballadors l'opció de descansar o cobrar el període de descans. Tot això sense perjudici que el període en el qual s'hagin de computar els 25 minuts sigui de tres mesos, enlloc dels quatre que indica el RD 902/2007 com període de referència per computar els límits de la jornada de treball, ja que ni és objecte del debat d'aquest conflicte, i en tot cas és una qüestió que

hauran de resoldre les parts en la negociació col·lectiva.

Sisè.- Recurs.

Per raó de la matèria procedeix reconèixer la possibilitat d'interposar recurs contra la aquesta sentència.

Vistos els preceptes citats i altres de general aplicació,

DECISIÓ

Desestimo la demanda formulada per ASOCIACION DE CONDUCTORES DE TRANSPORTES URBANOS DE BARCELONA (ACTUB), CONFEDERACIÓ GENERAL DEL TREBALL DE TRANSPORTS DE BARCELONA, S.A. (CGT), I PLATAFORMA SINDICAL DE AUTOBUSES (PSA), contra TRANSPORTS DE BARCELONA, S.A., sobre conflicte col·lectiu, i absolc a la part demandada de les pretensions de la demanda.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts, feu saber que es pot interposar recurs de suplicació davant la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, anunciant-lo davant aquest Jutjat per compareixença o per escrit en el termini dels cinc dies hàbils següents a la notificació de la presente decisió, sent indispensable que al temps d'anunciar-lo acrediti la part que no ostenti el caràcter de treballador consignat l'import íntegre de la condemna en el Banc Banesto, entitat 0030, oficina 2015 situada a la Rda. Sant Pere, 47 d'aquesta ciutat, en el compte corrent nº 5203-0000-65-0439/2009, d'aquest jutjat o presentar aval solidari d'Entitat Financiera pel mateix import; dipositant a més la quantitat de 150'25 euros en el compte nº 5203-0000-64-0439/2009, en el moment de la formalització del recurs, sense la qual cosa no seria admés.

Així ho pronuncio, ho mano i ho signo.

DILIGÈNCIA.- Aquesta Sentència ha estat pronunciada i publicada per l'Il.lm. Magistrat que la subscriu en el mateix dia de la seva data i en Audiència pública; s'inclou l'original d'aquesta resolució en el llibre de Sentències, es posa en les Actuacions certificació literal de la mateixa i es remet a cadascuna de les parts un sobre per correu certificat amb justificant de recepció, que conté una còpia de la mateixa, conforme al que disposa l'art. 56 i concordants de la LPL. Dono fe.